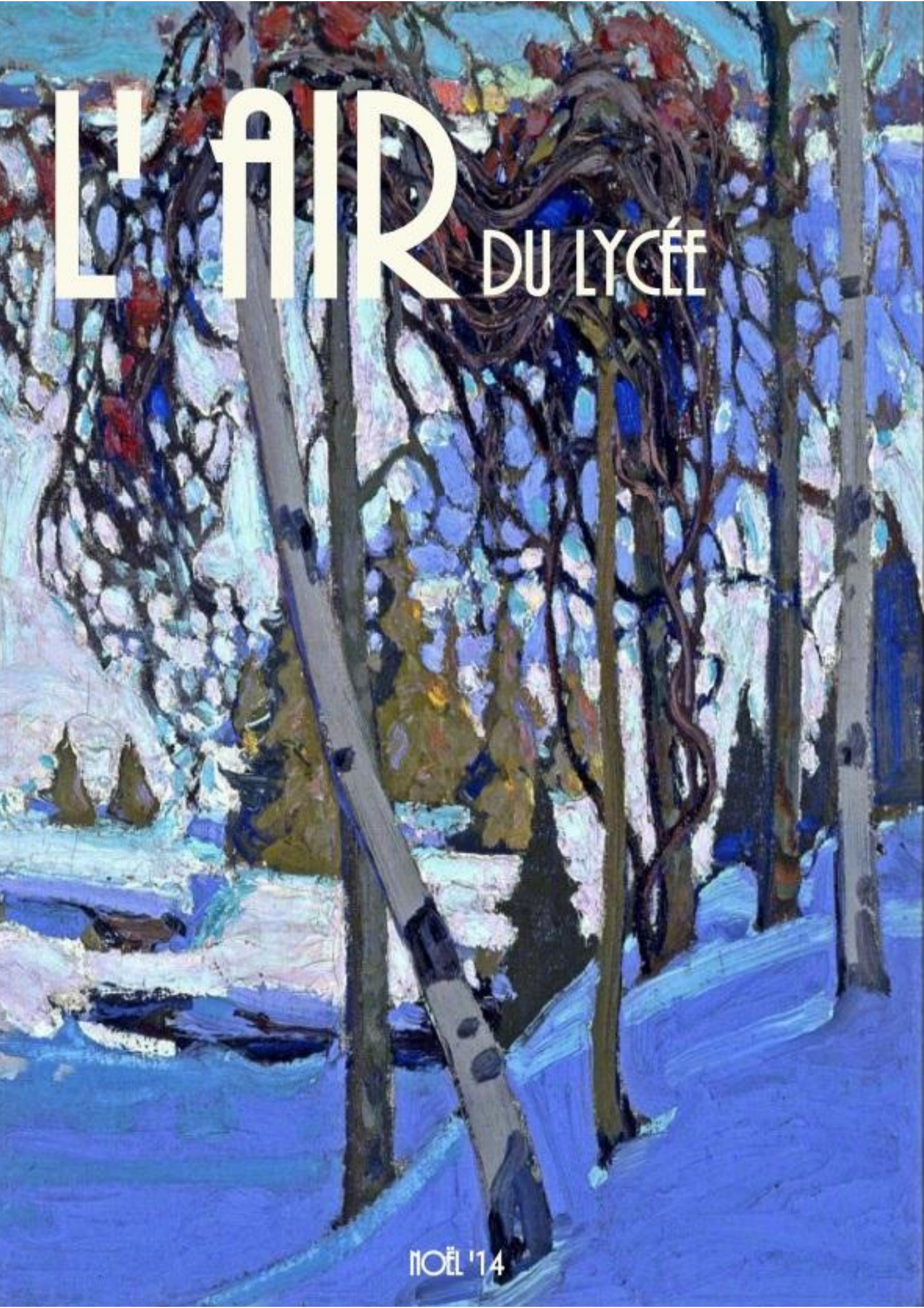

L'air DU LYCÉE

NOËL '14

Le juhtkiri

Lähenevast jõuluajast annab märku tõsiasi, et nii mõnigi klass on kaunistatud jõulutulukeste ja särava karraga, osavamad ja entusiastlikumad pühadearmastajad on aga oma klassiruumi isegi kuuse kohale toonud. Õpetaja Konks on hakanud kutsuma habemega poisse Jeesuse sõpradeks. Puhvetis müüakse lisaks sellistele toodetele nagu "Omlet", "Groissant" ja "Hernepupp" nüüd ka piparkooke, Taavit võib märgata lumes püherdamas ning tundide ajal on vaiksetes koolikoridorides kuulda kauget kaja "Petit Papa Noeli" laulvatest häälest. Nüüd, kus on ilmunud "L'Air du Lycée" jõulunumber, on lõpuks võimalik jõulukohvikus glögi juues avada taas kord tsitaatide lehekülg ja magus kook endale naerupahvaku saatel kurku tõmmata.

Jõulud on müstiline aeg. Just seetõttu kaunistavad seekord jõulunumbri lehekülgi väikese maja laste joonistatud pildid Lütseumi Vaimust, kes võiks lütseumis kummitamas käia. Võib-olla on just Vaim see, kes keerab vahel öösel radiaatorinupud madalamale temperatuurile või peidab ära õpilaste usinalt täidetud töölehed?

Seekord võitis poolaastaõpetaja valimised meie kooli uustulnuk Adrien Michenet-Delys, kellega tehtud intervjuu tõstis saladusloori tagasihoidliku õpetaja sisemaailmalt. Lisaks on käesolevas numbris oma hinge avanud õpetaja Kokk, kes vastas mõningatele hingedriipivatele küsimustele.

Loodetavasti toob kooliajaleht veidi soojust külmadesse talvapäevadesse ja meeldivat lugemist teetassi kõrvale!

Südantsoojendavaid jõule ja imeilusat uut aastat!

Anastassia Belkov (XII A)

Toimkond

Peatoimetajad ja kujundus: Anastassia Belkov ja Anette Mäletjärv

Kaane kujundus ja maali tutvustus: Elisa Sinisalu

Kirjutased: Joonas Praks, Ramona Mägi, Hedvig Haarde, Ingrid Tamm, Sander Reila, Anastassia Belkov, Anette Mäletjärv, Ingriin Rääk, Lauren Grinberg, Johanna Alvin, Henrik Rank, Helena Juht, Carmen-Louise Suuroja, Liina Hints, Linda Mae Nummert, Roberta Claire Marie Buhler

Täname soovitude kirjutamise eest: Ljudmila Jelanskaja, Gunnar Heinoja ja Ruth-Katrin Ravell

Täname toimetamise emakeeleõpetajaid: Külli Semjonov ja Maris Sinka

Sisukord

Müstiline kultuurihuviline Michenet-Delys.....	4
Urmas Kokk: terve keha, terve vaim.....	5
Lütseumi ümarlaud 2014.....	7
Kuidas korraldada osaluskohvikut?.....	8
Õpetaja Ravelli filmisoovitus.....	9
Õpetaja Heinoja muusikasoovitus.....	10
Õpetaja Jelanskaja filmisoovitus.....	11
Teatriarvustus: „Surnud hinged”.....	12
Raamatuarvustus: „Fahrenheit 451”.....	13
Väikese maja arvamus.....	14
Omalooming.....	15
Talvine horoskoop.....	19
Talvine ristsõna.....	21
Tsitaadid.....	22
Barista Patrick.....	24

Esikaanel Tom Thomsoni „Varajane lumi”

Thomas John „Tom“ Thomson (1877-1917) oli üks 20. sajandi mõjukamaid Kanada kunstnikke. Ta oli tihedalt seotud samal ajal tegutsenud Kanada maalirühmitusega Suur Seitsmik, olles nende põhiliseks eeskujuks ja mõjutajaks. Suure Seitsmiku juhendamise kõrvalt töötas Thomson reklaamidisainerina Torontos. Tõsisemalt maalima hakkas Thomson alles 1912. aastal ning järgneva viie aasta jooksul arenes välja tema isikupärane maalimistiil: rohukas impressionistlik pintslitöö ning tundlik ja emotsionaalne värvikasutus. Tema kaunite loodusmaailde peamiseks tegevuspaigaks Algonquini park Ontarios, kus ta muuhulgas töötas giidina. Enamasti armastas ta maalida

vabas õhus, kuid suuremaid lõuendeid oli ta sunnitud pika talve jooksul lõpetama oma Toronto stuudios. Kui Thomson 1917. aastal müstiliselt uppus, leiti tema stuudiost lõpetamata maal, ilmselt tema kuulsaim töö „Läänetuul“, mis kujutab üksikut tugevas tuules õõtsuvat puud. Paljude kunstiajaloolaste arvates kajastab viimane Thomsoni maal ehedalt tema enda rahutut ja lahenduseta elusaatust. Teised näevad töös Kanada üksildase ja põhjamaiselt karmi vaimu kehastust. „Varajane lumi“ on haruldane Thomsoni elu viljaka lõpuperioodi teos, mis on praegu eksponeeritud Winnipegi kunstigaleriis Kanadas.

Müstiline kultuurihuviline Michenet-Delys

Intervjueeris: Ramona Mägi (VIII A)

Seekordseks poolaastaõpetajaks valiti lütseumi koolipere värske liige, 100% ehtne lihast ja luust prantslane Adrien Michenet-Delys. Kui senini on uustulnukat valitsenud veidi salapärase aura, siis ehk saab nüüd asi selgemaks. Monsieur pole sugugi nii vaikne ja tagasihoidlik, kui paista võib, ning on igati töökas ja entusiastlik inimene. Intervjueerimine möödus muheldas ja vabas meeleolus, mis kirja pandult võib-olla välja ei paistagi, kuid Michenet-Delys'iga suheldes võib igäiks veenduda, et tegemist on kohutavalt südamliku, positiivse ja humoorika inimesega. (Seda fakti ei kõigutanud ka asjaolu, et intervjuud saatsid pidevad ukseprõmmimised ja klassikaaslaste valjud arutelud, mis olid ilmselgelt tähtsamad kui meie oma.)

Kust olete pärit?

Sündisin Prantsusmaa keskosas, õppisin ja töötasin aga Toulouse'is. Õpinguid jätkasin ka Walesis.

Kas olete ka varem kuskil õpetanud?

Õpetajaks otsustasin hakata Walesis, kus ise õppisin filmi- ja teatrikunsti.

Mis on peamised erinevused Walesis ja Eestis õpetamise vahel?

Walesis õpetasin prantsuse keelt valikainena, keelegrupp oli seega väiksem ja töö käis peamiselt suuliselt. Lütseumis on oluline koht nii suulisel kui kirjalikul töö.

Mida ootasite, kui Eestisse õpetajaks tulite? Millised on esimesed muljed?

Ei oodanudki midagi erilist, peamine oli, et saaksin uue kogemuse ning võiksin aidata ka madalama tasemega õpilastel tippu küündida. Tean, et see kõlab tohutult ambitsioonikalt, aga ma võtangi oma tööd väga tõsiselt.

Üldiselt on prantsuse keele tase väga hea. Muidugi on igas klassis ka paar madalama tasemega õpilast, aga minu tööks ongi aidata neil edasi pürgida.

Kas Teil on soovitusi prantsuse keele õppimiseks?

Kindlasti harjutamine ja kordamine. Isegi kui mõne lause pidev kordamine võib rumalana tunduda, siis just nii jääb see meelde. Praktika eesmärgil teen tunnis ka väikseid nalju ja esitan otse õpilastele küsimusi, et nad saaks prantsuse keeles vastata ja nii harjutada.

Kas on midagi, mida seoses prantsuse keele ja kultuuriga Eestis muuta tahaks?

Tahaksin, et inimesed rohkem prantsuse kultuuri vastu huvi tunneks. Näiteks osalen ma Institut Français projektis, mille käigus näidatakse prantsuse filme ja kuigi seanssidel on alati inimesi, oleks palju huvitavam, kui vaatajaid oleks rohkem. Ehk mõtlen, et utsitaks rohkem inimesi sellistest sündmustest osa võtma.*

Aga meie koolis?

Oleks väga põnev õpetada prantsuse ajalugu ja kultuuri keskajast tänapäevani. See võiks kindlasti olla midagi, mida arvesse võtta, ja näha, kas inimesed oleks huvitatud, või oleks see täielik???

Mainisite, et tegelete palju filminduse ja teatriga. Kas olete ka mõnd Eesti filmi või etendust näinud?

Hetkel veel eriti ei ole, aga kindlasti mitte selle pärast, et huvi puuduks, mõnikord on lihtsalt natuke raske kõigest subtiitriteta aru saada.

Küll olen ära näinud Eesti filmiklassika: „Kevade“, „Suvi“ ja „Sügis“, mis mulle päris meeldisid.

On Teil ka lemmikfilme?

Ma õppisin itaalia filme, nii et üldiselt meeldivad need mulle kõige rohkem. Viimane hea film, mida ma nägin, oli belgia film, mida esitlesin Institut Français programmi raames (*toimetuse*: Lucas Belvaux „38 kuulajat“).

Kas te eelistate mõnd kindlat filmižanri?

Sõltub. Minu jaoks ei ole tähtis mitte filmi žanr, vaid selle sõnum. Filmist peaks midagi õppima ja see peaks mõttesse jääma veel kauaks pärast kinost lahkumist.

Kui ma näen komöödiat, millel on hea sõnum, siis võib öelda, et mulle meeldib komöödia. Samamoodi võib mulle meeldida mõni tõsisem film.

Kuidas on teatriga? Kas Teil on mõni lemmiketendus?

Mulle meeldivad väga belglase Michel de Ghelderode'i näidendid. Ta kasutab tihti keskaegseid teemasid, kuid teeb seda alati modernses võtmes. Ehkki tema näidendid on väga poeetilised ja näitlejatel on kindlasti raske oma osi meelde jätta, on need siiski väga huvitavad.

Mida meeldib teile teha, kui parasjagu ei tegele õpetamise, filmi või teatriga?

Muusikat kuulata. Ma kirjutan isegi internetis ühele lehele albumiarvustusi. Iga nädal kirjutan uue albumi kohta, toon välja selle plussid ja

miinused ning annan sellele hinde. Ja kui annan hea hinde, saadan ma arvustuse artistile. Ja nemad tänavad.

Kui annan halva hinde, siis muidugi ei saada.

Kas Teil on muusikas ka lemmikžanr?

Minu erialaks on *progressive rock*, kuid proovin alati kuulata ja arvustada erinevaid muusikažanre.

Kui Teil oleks võimalik üks inimene surnuist tagasi tuua, kes see oleks ja miks?

Frank Zappa, sest muusikatööstus vajab kedagi nii nutikat ja erilist, kui tema oli.

** Järgmine seanss juba 17. detsembril kell 20.30 restoranis Frenchy, näidatakse 1986. aasta filmi „Inspektor Lavardin”. Allons-y!*

Urmas Kokk: terve keha, terve vaim

Intervjueeris: Joonas Praks (XII B)

Kolmapäeva pime hommik. “Viisteist sekundit, monsieur Andreas!”. Väikesest saalist kostub monotoonset jalgade tüminat, mis vaheldub korrapärase nõõri laksumisega saalimatil. “Aeg! Tänan Teid osavõtu ja soorituse eest!”. Enne kohustuslikku dušši küsime kehalise kasvatuse õpetajalt Urmas Kokalt aga mõned hingekriipivad küsimused.

Alustuseks natuke taustateavet: kus olete sündinud? Kus põhikoolis käinud? Mitu õde-venda Teil on?

Mina olen sündinud Tallinnas, õppisin Tallinna Johannes Lauristini nimelises Tallinna 16. Keskkoolis, praeguses Sikupilli gümnaasiumis. Peres olin nelja lapse seas ainuke poiss.

Kuidas Teil endal poisikesena kehalises läks? Pigem meeldis või mitte?

Ei, mulle meeldis küll kehalises kasvatuses käia. Me läksime poistega alati enne, kui kehaline algas, jooksupäeva ruttu alla, et saaks pallid võtta ja natuke soojendust teha enne õpetaja saabumist.

Mis tol ajal kehalises üldse tehti? Pallimänge oli vast vähem, kui teil selline suur soov enne tundi mängida oli.

Mängu oli vähem, võimlemist rohkem: tegime trenni rööbaspuudel, kangi peal ja siis tegime akrobaatikat ja kõiksugu sportvõimlemist ja elemente.

Õpetaja soosis igati, et see aine teile meeldiks, jah? Polnud sellist nõukogude sõjaväega seonduvat müüti, et õpetaja tagant pisut näpistab?

Ei, meil oli väga tore õpetaja. Me tegime kõiki asju niimoodi parajalt, nii et me saime ka tunni lõpus alati mängida ja me tegime alguses sportvõimlemist ja teisi alasid ja lõpetuseks läks ikkagi nahk märjaks ja saime hea emotsiooniga teise tundi minna. Ta oli hästi rahulik ja tundis oma ala väga hästi ja suutis poistele kehalise kasvatuse huvitavaks teha. Poisid käisid seal hea rõõmuga, riided olid kaasas, saime ennast välja rabeleda.

Kuidas kehalise kasvatuse õpetajaks õpitakse?

Kõigepealt tuleb lõpetada keskkool, seejärel minna Tallinna Ülikooli, minu ajal oli see Tallinna Pedagoogiline Instituut, ning asuda kõiki neid alasid, mis siin tehakse, ise läbi harjutama.

Kas lisaks praktikale ka teooriatunde anti?

Jah, ikka, aga praktilal on siiski see hea pool, et tunnetad ja tead, mida tulevastele õpilastele edasi annad.

Ülikoolide õppejõud on sageli väga omanäolised, neil on ainek oma visioon. Kas Te mõnelt juhtumisi ka teatud laadi võtteid või metoodikaid üle võtsite?

No ei oska niimoodi praegu öelda küll. Võib-olla oskuse ennast antud tingimustele kohandada. Nagu meil on siin see suur ja väike saal ning nende vahel laveerides tuleb teha nii, et õpilastel maksimaalselt koormust oleks.

Tegelikult sihtisin ma Teie hästituntud isamaaiguliste laulude-viiside suunas. Kas see ei pärine mõnelt õppejõult ülikoolist?

Ah ei, see on võib-olla niimoodi poistekoorist kaasa tulnud. Ise olen selle meetodi loonud. Et oleks selline kannustav tegur takka, mitte lihtsalt liha suretamine. Selleks heaks tunnetuseks, et ma pean nüüd pingutama.

Sarnaseid võtteid kasutatakse ka paljudes Ameerika kooli- ja sõjaväetemaatilistes filmides, kui ehk olete juhtunud nägema, ent nendes rakendatakse patriotismi kuidagi vihaselt ja tormilisemalt. Teie puhul seda aga märgata pole.

Ei ei, viha pole vaja. Tuleb teha sellise nalja ja huumoriga. Vihaga kaob see "tahaks midagi

liigutada" tunne ära. See tunne peab ikka alles jääma, et sa pärast kooli ka ikka pisut liigutaksid, et pärast keskkooli lõppu sporti natuke edasi teeksid. See on ju tervisele üldiselt väga hea.

Kas Teie positiivsele suhtumisele vaatamata on kehalises siiski võimalik ka suvetööle jääda?

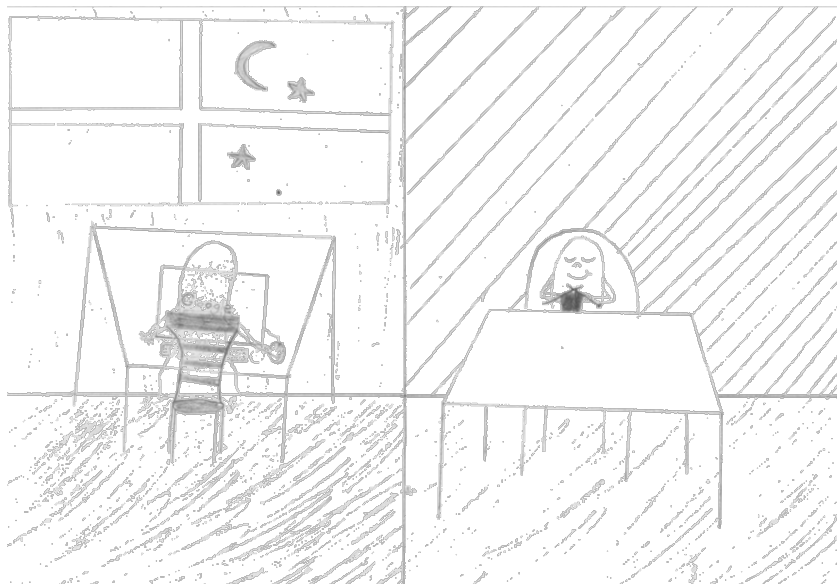
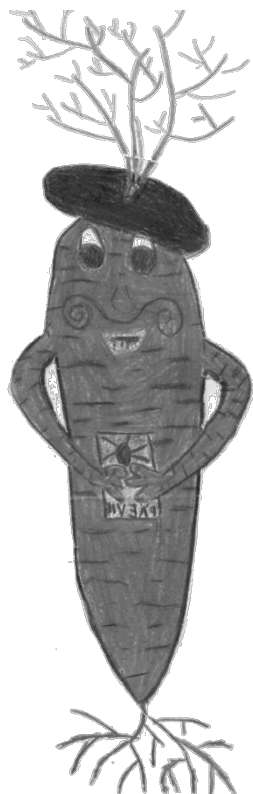
Jah, on ikka sääraseid juhtumeid olnud, ent üldiselt mitte laiskuse, vaid haiguse või reisil viibimise pärast on mingid kohustuslikud punktid jäänud tegemata.

Kuidas on aga Teie eelmiste töökohtadega? Olete Te ka mujal kehalise kasvatuses õpetajana töötanud?

Jah, Tallinna Kuristiku Gümnaasiumis. Prantsuse Lütseumi tulin üle aastal 1997 seoses uue tööpakkumisega.

Kohusetundliku kehalise õpetuse õpetajana kannate Te pea alati mõnda spordidressi. Lõpetuseks küsingi, et on Teil ka mõni lemmikbränd välja kujunenud?

Ei, ikka selle järgi valin, milles on mõnus olla. Ma olen Adidast eelistanud, aga võib vabalt ka midagi muud olla. Peaasi et oleks seljas mugav ja endal hea olla, et liikumist ei takista. Selline brändiinimene ma pole, et nüüd see õige mark peab olema, muidu on päev rikutud või tekib mingi muu negatiivne emotsioon, ei. Tähtis on, et oleks mugav ja puhas ja sobiks.

Lütseumi ümarlaud 2014

Ingriin Rääk (XI B)

22. november oli üks unine laupäev, kuid Lütseumi ruumidesse kogunes kella üheteistkümneks hulk erksaid õpilasi ja õpetajaid. Taas toimus ümarlaud, kus õpilased ja õpetajad üheskoos probleemide üle arutasid ja neile leevendust püüdsid leida. Seekord oli fookuses üks lütseumlaste tõsisemaid muresid: suur koormus. Lähemalt käsitleti viit teemat: koormust, motivatsiooni, õppetunni efektiivset kasutamist, õpilase ja õpetaja ning õpetajatevahelist koostööd ja aja planeerimist. Igal teemal oli üks õpetaja ja üks õpilane valmistanud ettekandeid.

Tuli välja, et nii õpetajatel kui õpilastel on meeletu ja ebaühtlaselt jaotunud koormus, kuid vastastikku seda ei teadvustata ega teata. Teadatuntud probleem on kontrolltööde planeerimine ühele päevale, mis õpilasele lugematuid magamata öid põhjustavad. Õpilased põhjustavad õpetajatele aga korralikku peavalu töödega venitamisega: on ju õpetajalgi raske, kui kogu gümnaasiumiastme artiklialüüsid päev enne hinnete väljapanekut õpetaja lauale laekuvad ning parandamist ootama jäävad. Probleemi leevenduseks peaksid nii õpetajad ja õpilased kui ka õpetajad omavahel koostööd tegema, kasutades selleks kontrolltööde kalendrit, rääkides läbi suuremate tööde ajad nii, et kogu veerandi tööd ühele nädalale ei kuhjuks, ning andes õpilastele realistlikke ülesandeid.

Õpilased tunnistasid, et neid motiveerivad õppima omapärased ülesanded, õpetajate toetus, õiglasel ja pingutusele vastavad hinded, demotiveerivad aga arusaamatu põhjusega antud kodutööd, hindamine vigade, mitte teadmiste põhjal, ja pingeline õpikeskkond. Sellega, et ülesanded ja õppeprotsess peaks olema mõtestatud ja et õpilane ka ise peaks aduma, miks ta midagi teeb, nõustusime kõik.

Õpetajate peamine motivaator on innukad õpilased, kes tunnis tähele panevad ja ülesandeid täidavad. Eks ole ju kõigil lihtsam klassi ees esineda, kui tuimade ja tüdinud nägude asemel

vaatavad vastu särasilmsed ja asjast huvitunud õpilased. Õpetajaid demotiveerib õpilaste huvipuudus ja see, kui õpilased tulevad tundi selleks valmistumata.

Õpilased märkisid, et paljudes tundides ei kasutata aega piisavalt efektiivselt ja seetõttu jääb kodus rohkem õppida, mis ongi üks meie suure koormuse peapõhjus. Nii õpetajatel kui õpilastel on seega võimalus oma elu kergemaks teha, kui tunnid ühiste jõupingutustega efektiivsemaks muuta.

Usutavasti nõustuvad minuga kõik, kes ümarlaul kohal olid, et ürituse üldine meeleolu oli väga meeldiv ja mõistev. Ümarlaud annab õpilastele ja õpetajatele võimaluse suhelda nii, et mõlemad osapooled kuulavad üksteist võrdsena ära ja võtavad õppust. Seega on loodetavasti järgmisel ümarlaul näha veelgi rohkem õpilasi ja õpetajaid, kes koolielus midagi parandada sooviks.

Üldiselt jõuti ümarlaulu järeldusele, et õppeprotsessi peaks mõtestama nii õpilane kui ka õpetaja ning et paljusid meie probleeme saaks vältida omavahel tihedamalt suheldes. „Sünergiast sünnib!“ nagu õpetaja Sinka tabavalt märkis. Usun, et koolielus saab palju ära teha, kui õpime üksteist paremini kuulama ja tähele panema.

Kuidas korraldada osaluskohvikut?

Ingrid Rääk (XI B)

Ühel külmal novembrikuu neljapäeva pärastlõunal küsib Andreas Kokk (X B) minult pärast tundide lõppu, kas viitsin temaga kella viieni linnas aega parajaks teha - tal algavat siis mingi koosolek. Olgu, mõtlen ma, kolmveerand tundi linnas tiirutamist pole vist liiga suur ajakulu. Aga enne kui ma millestki arugi saan, istun juba St. Patrickus Osaluskohviku tiimi koosolekul, sest nagu välja tuleb, on meeskonda veel abi vaja ja kuna mul otseselt mõnda suurt projekti parajast käsil pole, siis miks ka mitte.

Mis siis Osaluskohvik endast üldse kujutab? See on Eesti Noorteühenduste Liidu poolt korraldatav iga-aastane üritus novembrikuus, kus koos noortekogude ning -volikogudega viiakse läbi üle Eesti 15 kohviku-stiilis arutelu. Ürituse käigus tuuakse kokku väga erineva taustaga aktiivsed noored ning olulised ühiskonnategelased, et koos oluliste teemade üle mõtiskleda. Inimesed jaotatakse laudkondadesse, kus on vastavalt laudkonna teemale lauajuht, kes selle teema spetsialistina juhib sealset arutelu. Ja kuna tegu on kohvikuga, siis on laudad muidugi toidust lookas.

Aga kuidas sellist üritust korraldada? Ütlen ausalt, et minule oli täielikuks üllatuseks see, kui palju on vaja sellise suure ürituse korraldamiseks välja saata meile - kuigi ülesanded on ju meeskonna peale ära jaotatud, siis pidin ka mina oma unetunde ohverdama selleks, et meeletustes kogustes e-kirju saata. On ju vaja kirjutada erakondade liikmetele, et nood meie üritusele osalema tuleks, erinevatele organisatsioonidele, et üritusele lauajuhte saada, meeletustes kogustes sõpradele ja tuttavatele, et neid üritusele protokollima kutsuda. Kui siis kellegi nõusse saad, järgneb selle inimesega tihe meilivahetus, et infot edastada, mida minul kui uustulnukal tihti ei olnud ja siis pidin nägema meeletut vaeva, et peakorraldajalt see info kuidagi kätte saada. Kaks päeva enne ürituse algust tuleb saata meeldetuletuskirjad kõigile osalejatele, et nad õigel päeval ikka tulla ei unustaks.

Sponsorite saamisega ma küll isiklikult ei tegelenud, kuid ka see on üks meeletult mahukas meilisaatmine ning siiani imetlen seda meeskonnaliiget, kes kulutas vist küll tunde firmadega suhtlemiseks ja meile sponsorite organiseerimiseks. Aga vähemalt sain ma seeläbi praktiseerida põhikoolis õpitud ja alati üpris kasutuna tundunud ametliku kirja vormistamise reegleid, nii et kõik seitsmendikud-kaheksandikud, uskuge mind, teile ei õpetata neid asju täitsa ilmaasjata!

Aga kui kohvitassi kõrval on peetud juba mitmeid koosolekuid, meilid laiali saadetud ja kõik sõbrad suhtlusvõrgustikes ära tüüdatud oma "tule palun protokollijaks" jutuga, siis saabub ürituse eelõhtu ja tuleb välja, et pooled asjad on korraldamata ja hoolimata sellest, et ürituseni on kõigest 12 tundi aega, siis ei ole me jätkuvalt kindlad, kuidas me osalejad ära toitlustame, kust saame meened ja kas meil üldse kõik lauajuhid olemas on. Neljapäeva õhtul Viru Keskuses istudes valdab korraldusmeeskonda tõesti paras paanika, kuid kuidagi suudame stressiolukorras siiski vajalikud otsused vastu võtta ning olukorda stabiliseerida. Koju jõuan mõttega, et eks näeb, mis homne päev toob, enam ei anna nagunii midagi päästa.

Reede hommikul restorani Gloria jõudes valdab mind esialgu ahastus - kuidas me kõik need inimesed siia kitsasse saali ära mahutame? Me sätime Liina Hintsiga (IX A) alles laudu paika, kui juba saabuvas esimesed osalejad ning siis läheb lahti täielik kaos - katkematu ringisagimine, iga natukese aja tagant üles kerkiva probleemi lahendamine ning seest näriv närvipinge. Ürituse alguseks oleme suutnud kõik osalejad siiski saali ära mahutada ja asjadega täitsa õigeaegselt valmis saada, nii et korraks võib vist isegi rahulikult hingata.

Teise arutlusvooru ajal selgub, et söögist jääb vist puudus ja nii saadetakse meid Andreasega krediitkaardiga poodi viimasel hetkel toiduvarusid täiendama. Lisaks hüppame veel läbi ENLi kontorist, et ära tuua meened ning sponsorite kingid ja nii me siis paterdame üpris naeruväärselt mööda vanalinna ringi, mõlemal

käes raske toidukott ja suur kastitais nänni.

Arutelude poole pealt ei saa ma ise midagi öelda - korraldamise kõrvalt ei olnud hetkegi aega laudkondades huvitavate teemade üle arutleda, kuid niipalju, kui ma teistelt kuulsin, olevat olnud väga huvitavad diskussioonid ning kohal olid paljud huvitavad ühiskonnategelased - Heidy Purga, Tunne Kelam, Yoko Alender, Anti Haugas jpt.

Kui kell saab kaks ning ametliku tänamise ja ürituse lõpetamisega ühele poole jõuame, lööb pingelangus mu põlvist nõrgaks - äkitselt mõistan, kui palju ma selle poole päeva jooksul ringi olen saginud ja kui väsinud ma tegelikult olen. Esimest korda päris pika aja jooksul suigun ma reede õhtul unne juba enne, kui kell jõuab kümme saada.

Osalejate suust kuulsin ma pärast üritust ainult kiidusõnu, nad ei saanud arugi, et midagi vahepeal valesti oleks olnud. Ja eks see nii vist olegi - ise melu sees olles on aeg-ajalt küll see tunne, et kohe kukub kogu asi kokku ja et rohkem lihtsalt ei jaks, aga tagasi vaadates mõistad, et tegelikult suudab inimene pinge all olles teha ikka imeasju ning need viimase hetke lahendused kukuvad tegelikult päris hästi välja.

“Lõpp hea, kõik hea” ütleb vanasõna ja nii see ongi. Hoolimata vahepeal tekkinud meeletule stressile, sain tänu Osaluskohvikule kogemuse võrra rikkamaks ja oskan kindlasti edaspidi hinnata palju rohkem korraldusmeeskondade tööd. Ja kes teab, vägagi võimalik, et näete mind ka järgmine aasta Osaluskohvikul laudade vahel sagimas.

Õpetaja Ravelli filmisoovitus

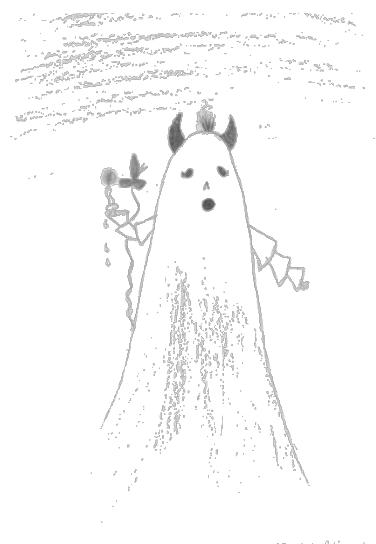
Filmide asemel oskan soovitada eelkõige režissööre, kes mulle elu jooksul muljet avaldanud on.

Minu vaieldamatu lemmik on Federico Fellini, kelle filme vaataks aina uuesti ja uuesti, kui neid kuskilt leida oskaks. Film „La Strada“ on selline, mille lõpus iga kord nutma hakkab, „Casanova“ aga selline, kust iga vaatamise korral mingi uue tahu või detaili võib leida. „Naiste maailm“ on jällegi eluline õppefilm. Kõik Fellini filmid on pisut jaburad, unenäolised ja tohutult fantaasiarikkad.

Järgmine lemmik on Ingmar Bergman. Alati hämmastab mind tema filmide pingestatud staatilisus. Tegevust õieti ei toimugi, aga õhus on pinge, mis tekitab tunde, nagu vaataks mõnd märulifilmi.

Kolmandaks tooks ära Pedro Almodóvari, kelle filmide süžeed on jällegi täiesti napakad, aga mõjuvad sellegipoolest positiivselt, isegi kui teema on nukravõitu.

Mainiks veel Lars von Trierit (eriti meeldib film „Dogville“) ja Emil Kusturicat („Must kass, valge kass“).

Õpetaja Heinoja muusikasoovitus

Mul on olnud õnne puutuda juba varasest noorusest kokku nii kodu- kui välismaise muusikaga. Isa fonoteek oli juba tol ajal äärmiselt mitmekülgne. Üheksakümnendatel saabunud kaabeltelevisioon hoidis mind kursis uusimate hittidega, mida usinalt salvestasin. Siiski pole sellest ajajärgust praeguste lemmikute hulgas enam kedagi.

Chopini mõlemad klaverikontserdid on mind esimesest kuulamisest paelunud. Lemmikuteks on esimest kontserdist klaverikontsert nr. 1 e-moll Romance: Larghetto ja teisest kontserdist Larghetto. Klaverikontserdist vaimustununa võtsin käsile Chopini antoloogia. Selle perioodi tõttu kannatas terve vene filoloogia õppetool.

Charles Aznavouri laulud on mind paelunud oma piiritu südamlikkuse ja elulähedusega. Iga pala kütkestab väikese jutustusega, millest leiab oma väikese elufilosoofia, valu ja rõõmu. Aznavouril on äärmiselt omapärane tämber ja oskus sisu hingestada ja seejärel meisterlikult kuulajani viia.

Vene romansse panid mind tõsiselt hindama Nani Bregvadže ja Evgenia Smoljaninova. Mõlemad lauljatarid esitavad nii romansse kui luuletusi ilma kunstliku emotsionaalsuse ja teatraalsuseta. See mind nende juures köidabki.

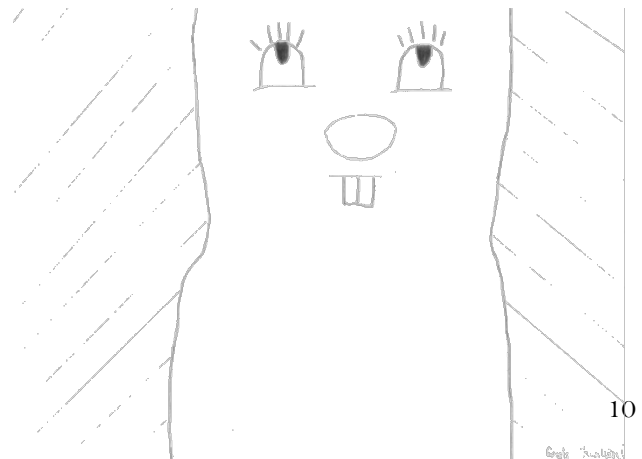
Nani Bregvadže kontserdil võisin veenduda meisterlikkuses, millega see daam suutis esitada vanu romansse, pannes suures saalis mehedki heldima. Ta on staar sõna otseses mõttes, ta suudab köita publikut oma kohaloleku ja omapärase häälega. Tal on lavaline kohalolek ja

aura, mis lummas ja tõmbab pilku. Lemmikuid nimetades teeksin kindlasti tema teistele paladele ülekohut. Siiski mainiksin lugusid „Kalitka!“ ja „Snegopad“.

Evgenia Smoljaninova esituses kõlavad vene romansid, rahvalaulud ja luuletused eriti ehedalt. Tema esitus on Naniga võrreldes samavõrd meisterlik, kuid grusiinitari madala ja malbe hääle asemel on terav, selge ja kõrgete nootideni ulatuv. Evgenia laulmisviis paneb ümbritseva unustama ja annab aimu, kuidas kunagi võis välja näha ühe romansi esitamine aadliku kodus. Äärmiselt intiimne ja hinge kosutav kogemus. Lemmikute hulgast julgeksin esile tuua „Otsveli hrizantemy“, „Utro Tumannoje“ ja „Pobud so mnoi“.

Katie Melua on aastaid tagasi avastatud võrratu muusik. Mäletan häämingut, mille leidsin sõbra näost, kui rääkisin oma uuest suurest leiust. Lauljatar, kes on juba aastaid korduvalt muusikaedetabeli tipus käinud, jõudis minuni suure hilinemisega. Siiski leian, et tema laulud räägivad mulle armsaid lugusid nagu Aznavourigi omad. Noore inimese kohta oskab Katie üllatavalt hästi elu kirjeldada. Katie tämber on ääretult rahustav ja kannab hästi emotsiooni kuulajani. Lemmikuteks tooks esile „Piece by piece“, „What it Says on the Tin“ ja „Closest Thing To Crazy“.

Kõigi loetletud muusikute palades on miskit, mis on mulle mingit moel hinge läinud ja kõnetanud. Küllap seetõttu on nad jäänud aastate möödudes lemmikute hulka.

Õpetaja Jelanskaja filmisoovitus

Milliseid filme ma armastan vaadata ning mida soovitaksin vaadata õpilastel? „See on raske küsimus!”, nagu mu õpilastele vahel kavalalt naeratades öelda meeldib. Kuid see on tõesti nii. Kuna ma olen vene keele õpetaja, räägin ma vene filmidest. See aga ei tähenda, et teisi filme ma ei vaata ega armasta.

Eelkõige tahaksin ma jutustada vene klassika ekraniseeringutest. Parimad neist on iseseisvad teosed, filmid, mille loonud režissöörid on sama andekad kui nende kirjandusteoste autorid. Need filmid on kaasatud ka meie õppeprogrammi, neist me räägime ja kirjutame arvustusi. Esimene taoline film on režissöör V. Bortko „Koerasüda” aastast 1988 (M. Bulgakovi samanimelise teose põhjal, kirjutatud 1925. aastal). Teiseks, režissöör L. Gaidai 1973. aasta film „Ivan Vassiljevits vahetab ametit” (Bulgakovi 1935. aasta näidendi „Ivan Vassiljevits” põhjal). Ning kolmandaks, režissöör E. Rjazanovi „Julm romanss” aastast 1984 (A. Ostrovski 1878. aasta näidendi „Kaasavaratu” põhjal).

Kui rääkida tänapäeva vene filmidest, tootsin ma välja need, mida näidati Pimedate Ööde Filmifestivalil (PÖFFil). Eelmisel aastal esitleti filmi „Geograaf jõi gloobuse maha”, mille režissöör on A. Veledivski. See on muuseum samuti ühe tuntud vene kirjaniku Aleksei Ivanovi (mitte segamini ajada andeka Andrei Ivanoviga, kes elab Tallinnas ning kelle teoseid tõlgitakse ka eesti keelde) 2003. aastal ilmunud romaani ekraniseering. Seda teost õnnestus mul lugeda enne filmi vaatamist ning ma ei uskunud, et seda on võimalik ekraanile tuua. Välja tuli aga suurepärase film vene abiturientidest, õpetaja ja õpilase vahelisest armuloost. Vormilt on film justkui komöödia, kuid sisult sügavalt traagiline. Filmis on paradoksaalsel kombel säilinud nii romaani mõte, süžee kui ka hing.

Sel aastal esitleti PÖFFil ka Andrei Kontšalovski 2014. aasta filmi „Postiljon Trjapitsõni valged ööd”. Film sai Veneetsias Hõbelõvi auhinna. See

on draama Venemaa varjatud paikadest. Eurooplased ei oska aimatagi, et Venemaal sellised kohad ja elu eksisteerivad. Filmi teeb ilusaks sürrealismi maagia, see on tõeliselt ilus triller. Film on pseudodokumentaalne, kuna paljudes rollides ei esine mitte näitlejad, vaid teatud piirkondade elanikud. Film ei räägi aga neist inimestest, vaid hoopis Venemaa saatusest.

Kahju, et kinofestivali raames jõuab vaadata nii väheseid filme. Kuid ma olen tänulik meie õpilastele, kes leidsid aega midagi vaadata ning jagada elamust minu ja üksteisega tundides, kus käsitleme kino teemat, ja seda vene keeles! Suur tänu! Mul on nüüd terve nimekiri filmidest, mida tahan vaadata. Mulle meeldib, et meie õpilased hindavad kõige rohkem filme, mis panevad mõtlema, kuigi tuuakse välja ka teisi väärtusi: põnevus, huumor, esteetika, *action* jne.

Veel meeldib mulle, et kõik meie õpilased vaatavad igal aastal fragmente E. Rjazanovi filmist „Saatuse iroonia”. See on saanud traditsiooniks, Venemaal vaadatakse seda komöödiat enne iga aastavahetust 1975. aastast. See on ka traditsioon ... Ja selles on ju midagi.

Teatriarvustus: „Surnud hinged”

Lauren Grinberg (VIII A)

Linnateatri Taevalava on viimse kohani välja müüdnud. Ka vahekaikudesse jagub istuma teatrihuvilisi, kes ootavad põnevil etenduse algust. Ootusärevuses kustub valgus.

Esimeses vaatuses rullub lahti tragikoomiline vaatepilt, kus endine maksuametnik Tšitšikov käib mööda Venemaad ringi, otsides surnud talupoegade hingi, kes paberite järgi oleksid juskui elus. Vaataja saab osa suurejoonelisest ja humoorikast vaatemängust, kus endine maksuametnik üritab välja tulla erinevatest olukordadest, manipuleerides ja inimestega mängides. Tšitšikoviga kohtuvate tegelaste najal pilgatakse erinevaid inimpahesid.

Gogol on muutnud oma tegelased oskuslikult groteskseteks karikatuurideks, kelle koomilisuse taga peitub sünge tõde. Etendus on mitmekihiline ja rikkalik peidetud sõnumitest. Ka Gogol ise on kaasatud vaatemängu. Ta figureerib mitmeski stseenis erinevate tegelastena.

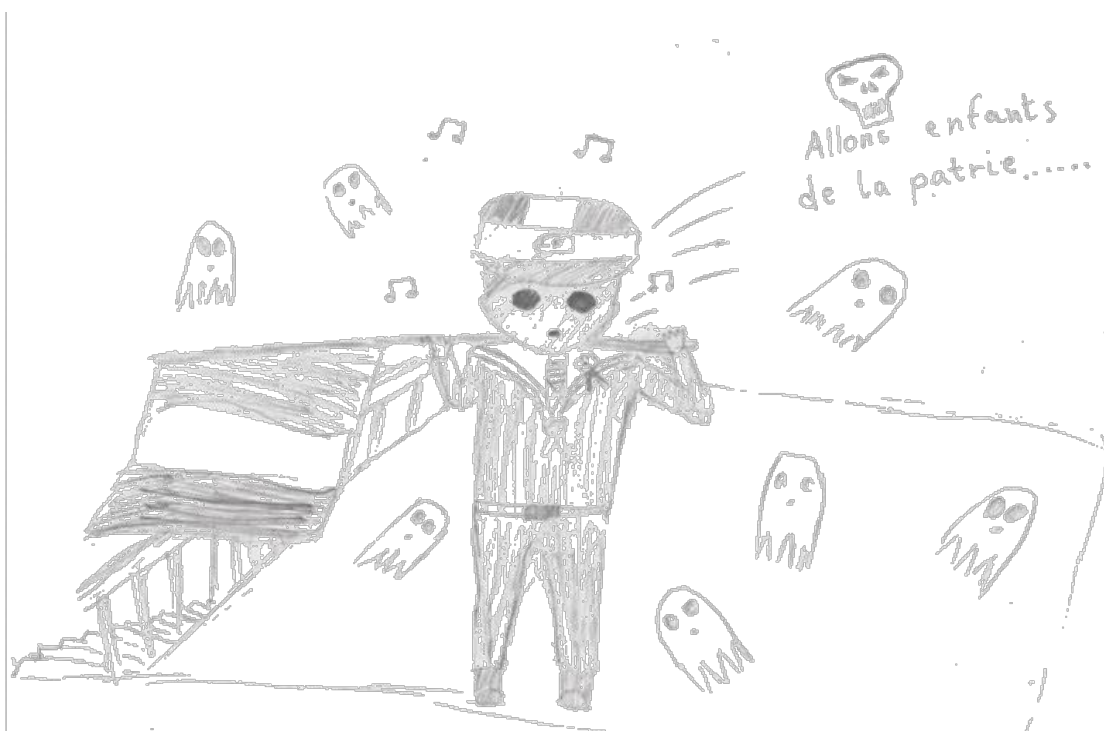
Kogu näitlejate ansambel oli märkimisväärselt hea. Peategelast etendav Priit Võigemast sai hakkama hiilgava osatäitmisega. Margus Tabor

tegi jõulise rolli hasartmängur Nozdrojevinina. Anne Reemanni leskproua mängimine tõi silmadesse naerupisarad. Tekstiga ei pakutud üle, kõike oli parasjagu. Näanssiderohke mäng kõigi osatäitjate poolt, kus vaataja viidi sujuvalt ühest situatsioonist teise. Stseenid olid kaasahaaravad ning tempokad. Pärast tulede süttimist kestis lakkamatu aplaus, mille vältel pidid näitlejad päris mitu korda lavale tagasi tulema.

Kostüümid olid tähelepanuväärsed. Nad tõid esile näidendi idee - ülevoolav suurejoonelisus, eneseimetlus, liigne keskendumine sobiva mulje jätmisele. Detailsed, mõtestatud rõivakomplektid muutsid tüki terviklikuks.

Hiljem kodus kava põhjalikult läbi lugedes ja etenduse üle järele mõeldes hakkasid pusletükid kokku sobituma ning mulle avanes veelgi süngem ja tähendusrikkam maailm. Etenduses varjul olevad mõtteterad ja tegevusliinid muutusid selgemaks. Tekkis isu haarata raamat ning seda lugema asuda.

Teatrimaagia on sedakorda lõppenud. Mõtteainet ja toredaid meenutusi jagub aga veel tükiks ajaks.

Raamatuarvustus: „Fahrenheit 451°”

Ingrid Tamm (X A)

“451° Fahrenheiti” on düstoopiline romaan tuleviku Ameerikast, kus raamatute omamine ning loomulikult nende lugemine, on keelatud. Tuletõrjajate ülesanne selles ühiskonnas on põletada keelatud raamatud ja majad, kust neid leitakse. Raamatu keskmes on üks pritsimeestest, Guy Montag, kes hakkab kahtlema tolle ühiskonnakorralduse õigsuses.

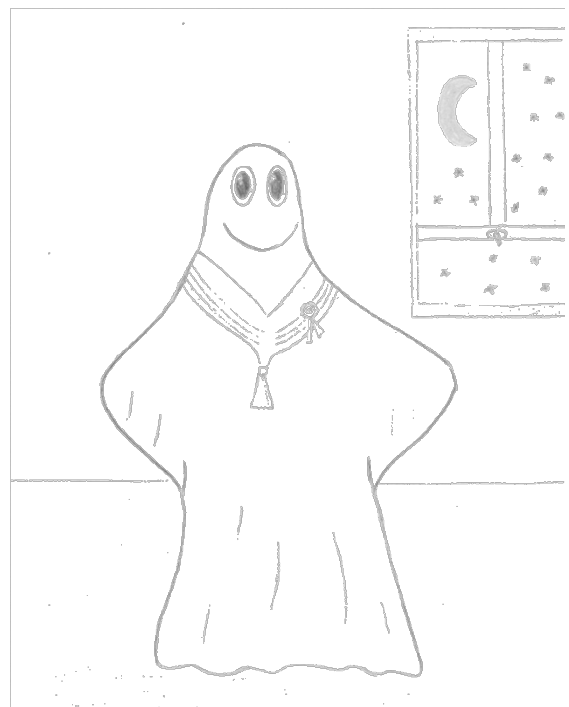
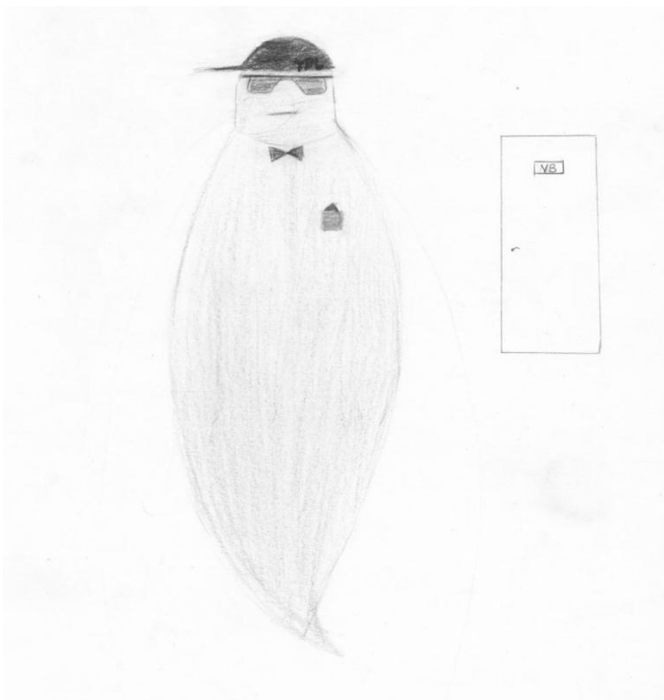
Rohkem raamatu sisust rääkida ei tahakski, sest see võtaks minu arvates lugemisnaudingust tükikese ära. Mina isiklikult lugesin raamatut esimest korda inglise keeles ning enne teose läbi lugemist ei teadnudki ma sellest muud, kui et seal kujutatakse tulevikku, kus raamatute lugemine on keelatud. Mulle, kui suurele kirjandusearmastajale, pakkus huvi, kuidas ja miks on seal just selline ühiskond välja kujunenud. Minu üllatuseks ei olnud teoses tegemist diktaatorliku ega mõne muu totalitaarse valitsemiskorraldusega, mis oleks raamatud keelu alla pannud. Raamatute keelustamiseni olid inimesed ise aegamisi jõudnud. Otsiti õnne ning raamatud, mis tekitasid ka emotsioone nagu hirm, kurbus ja viha, olid sel teel takistuseks. Niisiis oli enamus inimestest nõus elama raamatuteta ühiskonnas.

Nüüdseks olen raamatu läbi lugenud ka eesti keeles ja minu arvamus teosest on ainult tõusnud. Olles ise suur ulmefänn ei ole vist ime, et see

paljukiidetud ulmeklassik mulle meeldis, kuid julgen väita, et see raamat võiks meelega järgi olla ka inimestele, kes tavaliselt selliseid teoseid ei loe. Kuigi raamat on kõikide standardite järgi ulmekirjandus, on minu arvates teoses palju tähtsam osa filosoofial ja arutlusel inimloomuse üle. Teos on ka täielik tsitaatide almanahh, “Seda mida ei mõisteta, ei sallita kunagi” ja “Raamat on laetud relv naabri käes. Põleta see ära! Võta kuul relvast! Ohjelda inimloomust!” on kaks näidet, mille leidsin oma väljaande 63. leheküljelt. Teised leheküljed on täpselt sama metafooride- ja mõtteteterahked.

Minu arvates on see suurepäraselt kirjutatud raamat. Eriti kuna teos on kirjutatud juba 61 aastat tagasi ja selle teema aktuaalsus on aina kasvanud. Maailm on aina kiirem ja masstarbimine üha suureneb. Sellepärast soovitaksin ma seda raamatut kõigile kel aega ja jaksu lugeda vaid kuskil 160-200 leheküljele (olenevalt väljaandest) mahtuvat raamatut, mis annab mõtte- ja kõneainet veel kauaks.

Ray Bradbury on öelnud, et tema ei kirjutanud teost “451° Fahrenheiti”, teos kirjutas teda. Sama võiks öelda ka raamatu lugemise kohta. “451° Fahrenheiti” on teos, mis jääb mõtetesse põlema kauaks pärast lugemise lõpetamist. Võib loota, et kogu eluks.

Väikese maja arvamus

Küsitlesid Johanna Alvin ja Henrik Rank (IX B)

Selles numbris uurisime väikese maja õpilastelt nende lemmikartistide kohta ning küsisime, mida võiks lütseumi juures muuta. Armsuse mõttes on vastused toimetamata.

„Kes on su lemmikartist/-laul/-bänd?”

Vastasid II klassid.

- Getter Jaani „Eberealne”
- Kraftwerk „Robots”, „Model”, „Autobahn”
- Frederik
- Onerepublik „Counting stars”
- Ott Lepland
- Robi Wilyams
- Regina Spektar
- ABBA
- Iris Vesik
- Curly Strings „Heeringa laul”
- Terminaator „Romula”, „Juulikuu lumi”, „Kuutõbine”
- Ewert and the two dragons
- Minecraft „Creeper rap”
- One Republique
- Tänavapois
- Jaak Joala
- Mari Pokinen
- Birgit Öigemeel
- Nikky Minage
- „Wiggle”
- Avicii „Levels”
- Isac Eliott
- „Black in black”
- Eminem „Survival”
- Winny Puhh
- Liis Lemsalu
- Kerli „Walking on air”
- Red Hot Chilli Peppers „By the way”
- Ivo Linna „Kikkilips”
- Martin Garixon „Animals”
- Gorillas
- Väkilased
- Nintendo
- Kendrick Lamar

„Mida võiks kooli juures muuta?”

Vastasid V klassid.

- Koduseid töid võiks varem ette anda õpilastele. Nii saaks nendel päevadel, millal vähe õppida on, natukene järgmise päeva koormust vähendada.
- Sööklas võiksid olla iga reede pannkoogid, nagu vanasti. Samuti võiks olla rohkem erinevaid ringe, kus käia – näiteks kunstiring.
- Külma ilma tõttu võiksid tunnid ära jääda.
- Ei ole kõige paremad väikse maja makaronid. Kõik õpilased armastavad makarone ja seda ka mina. Kokad jätavad makaronid kuivaks ning siis ei maitse need hästi. Minu ema keedab potis vee kuumaks ja paneb tilga õli. Vesi keemas valab ta makaronid sisse ja keedab kuni pehmed.
- Koolis võiks olla lift, sest iga päev me kõnnime me trepist üles-alla. Ma tahaks et ka väikesel majal oleks oma valvekoer. KA väikese maja sööklas võiks toitu natuke rohkem olla. (seda jääb poistele väheseks)
- Koolis võiks olla parem söök. Näen kuidas teised ei söö ja mulle see muljet ei avalda. Muu on kõik hästi.
- Supid on ülesoolatud.
- Koolis võiks olla oma võimla.
- Normaalsemad poisid võiksid olla, muidu on kõik hästi. Rohkem üritusi!
- Koolis võiksid õpetajad olla natuke leebemad.
- Väikeses majas võiks puhvetis kaardimakse.
- Koolis võiks olla midagi puhkamiseks, näiteks mingid suured kott-toolid vms.
- Aastas paar korda võiks käia matkal. Sisepäas kooli võiks olla kiibiga.
- Kodust tööd võiks vähem olla, tantsutunnid võiks olla vabatahtlikud. Kool peaks toetama väikese maja iga veerandist väljaannet 'Bon jour'.
- Koolis võiks joosta ja toit oleks hea ja bufetis oleks suurem valik.
- Jooksmine rohkem diskosid, vahetunnid pikemad.
- Klassid võiksid olla soojemad, võiksid olla mugavamad toolid ja rohkem lõbusaid üritusi.
- Minu arvates osad lapsed võiksid paremini käituda.

Omalooming

kunsti raames tapeti inimene
ta surnukeha viidi muuseumisse
ja pandi ülekullatud raami
igast maailma nurgast
tulid inimesed eksponaati vaatama
nad vaatasid seda kaastundlikult
kuid sisimas tundsid end selle kõrval elusana
kuigi nende hing oli elutum
kui surnukeha mille taustal nad end pildistasid
ja ütlesid et kunstil pole piire
ja rääkisid oma sõpradele emotsioonidest
mida kunstiteos nendes tekitas
ja ometigi tundis nikerdatud raami paigutatud
tapetu
rohkem piina maailma pärast
kui kõik kultuuriarmastajad
kes end surnust paremaks arvasid

(suit)suvine taevas
su silmis on (r)ajatu (la)hing
sa (p)ole valmis (r)anduma
sinus on nii palju (v)iha
ja minus nii palju (l)ootust
sel teel pole (v)algust
on vaid kaduvik

- *Anastassia Belkov (XII A)*

Ma lugesein sulle.
Ja lilledele su aknalaua,
ja raamatutele su riivis,
fotodele su pildiraamides
ja plakatitele su seintel.
Ma lugesein kaisukarule su voodil
ja sidrunivee pudelile su laual,
küünlale, mis heitis su toale sumedat valgust,
ja kardinale, mis varjas tuba esimeste
hommikuste päikesekiirte eest.

Mina lugesein
ja sinu hingamine tasan
ja su õlad vajusid longu.
Su pea toetus mu õlale
ja su meel suikus unne.

Aga mina lugesein ikka veel.
Sest ma ei lügenud vaid sulle,
ega kõigile asjadele su toas.
Ma lugesein veel meie lähedusele,
meie sõprusele,
meie usaldusele
ja meie rõõmudele,
meie unistustele
ja meie armastusele,
meie valule,
meie piinadele
ja meie kannatustele,
kuid eelkõige lugesein ma meie elule.
Sest see jäi ka siis kui sa magasid.
See jäi ka siis kui mina su kõrval unne suikusin
ja see jäi kui lilled su aknalaua nährbusid
ja raamatud olid kapsaks loetud,
kui fotod su pildiraamides olid luitunud
ja plakatid su seintel pleekinud.
See jäi kui su kaisukaru oli unustusse vajunud
ja sidrunivee pudel taaramasinale söödetud,
küünal ära põletatud
ja kardin uue vastu vahetatud.

Meie elud jäid,
sest meie jäime,
ja meie jäime,
sest ma lugesein sulle.

- *Ingrid Tamm (X A)*

Puiduse raamiga peeglist
vaatab vastu masendunud pilk
Hellast vaiksest küünlaleegist
saadab vaadet mahe helk

Miks nad mind vaatavad?
Ehk on nad saatanad?
Kas püüavad hirmutada mind?
Mis siis,
rasvane on julge hundi rind.

Hetkega mu silmist pühitud on viha,
meelest läinud kõik ümbritsev laga.
Nüüd alles on vaid kolossaalne iha
teada saada mis peitub peegli taga.

- *Linda Mae Nummert ja Roberta Claire
Marie Buhler (VI A)*

unine hommik rüüpub su hingest
viimsegi tahtejõupiisa
kivine põld kriibib su jalgu
paitades närbuvaid karjeid

umbne põlgus paisub su hinges
trambib su murdunud usus
vaikuse surin lämmatab kõrvu
tungib su pingul meeltesse

karge õhtu pigistab kopse
sa lõpetad igavese unistamise
jäätnud süda pitsitab rinnus
kammitseb su jõuetuid meeli

lõks vabastab sunnitud vaimu
haarab uusi surevaid lootusi
sa oled naiivselt joobunud
puuduvast leidmata õnnest

rohekas kuma purjetab silmis
tumeneb lootuste horisont
traavivad mõtted karjuvalt ringi
puistates kelmusi sujuvalt

vajutad raskuse põrandasse
lootusetu ilmega parketti
tunnetad kadunud põletusi
liugled üle värskete armide

lombid toituvad vihmasegusest tuulest
ta istub üksi kurblikul märjal pargipingil
äkitselt vääratab ta külmunud käsi
ehmatab sellest tormihõngulisest õhtust

majade tagant hiilib salakaval kuu
valgustab ka kõige varjatumaid soppe
vana maja uks paugub ähvardavalt kõvasti
ning neiu jookseb hirmunult teadmatusse

maantee müra kriibib ta kõrvu
tuhanded tuled suunduvad lõpmatusse
voolavad paremasse paika.

raadiost kõlab uimastav jazz
ta otsib kaugusest uusi eesmärke
kuid puud ei vasta ta küsimustele.

punane valgus pimestab ta hinge
toob kaunitari meelemärkusele
lõpetab igavesena näiva unistamise.

- *Hedvig Haarde (X A)*

haridussüsteemi v6it

kallis 6pilane
sa oled loll
mitte midagi ei saa sinna parata
sa lihtsalt ei saa aru
ma t6esti olen sulle juba
sada korda
seletanud
ja sa ei pyyagi aru saada

kallis 6petaja
te olete loll
mitte midagi ei saa sinna parata
te lihtsalt ei saa aru
ma t6esti olen teile juba
sada korda
seletanud

Miikael
miks sa kukkusid
ja muutsid valge lume
punaseks kui
varasygisene j6hvikamahl?

kollakad hambad ja ajamata habemetyygas
hiljuti tehtud suitsu l6hn musta mantli kyljes
kohvi ei joo, jood teed
kuue lusikat2ie suhkruga
ytleks, et sama l22ge kui sa ise
aga sa ei ole v2ga l22ge

magusad maasikad

murerenud kivimaja seisab
suure tamme varjus
suur rohi ymber tasakesi sahisemas
ukse ees v2ike pink
ma istun maas ja vaatan
kuidas sa m2ngid vilepilli
k6rva taga k6rs magusaid maasikaid

- *Liina Hints (IX A)*

Spikerdamise käsiraamat

Anette Mäletjärv (XI A)

Kas oled tüdinenud nendest väikestest paberilipakatest, mis veerandi lõpuks su pinalit ummistavad? Ei jaksa enam pärast iga tunnikontrolli tualetis käsi puhtaks nühkimas käia? Siis on Anette Mäletjärve uus romaan „Spikerdamise käsiraamat” (järg ülimenukale teosele „Mis juhtus, trammiliin nr. 4?”) just Sulle! Uued ja innovaatilised lahendused spikerdamiseks, mis garanteerivad töö õnnestumise ja toimivad isegi õp. Oopkauba ja õp. Ney tunnis! Võta raamat praegu ning saad kaasa tasuta pastaka!

1. Lase enda ees istuval õpilasel tööks vajalik materjal kuklale tätoveerida. Kellele ei meeldiks oma keha mõne ilusa valemiga kaunistada? Kui materjal on mahukam, siis tuleb kasutusele võtta ka selg, kuhu teadupärast võib mahtuda ka mõne vangla põhiplaan.
Ohud: On õhkõrn võimalus, et su kaasõpilastele ja õpetajale ei pruugi meeldida alastiolek!
2. Tungi öösel koolimajja ning maali spikker guaššidega klassi lakke.
Ohud: Testis võivad su kirjutatud vastused tunduda pisut lambised!
3. Kui su klass asub 0-korrusel, siis võid tellida rekka või kaubiku, mis täpselt õigel ajal su klassist mööda sõidab, oluline materjal külje peal kirjas.
Ohud: Suured masinad võivad küll tõkkepuu katki sõita, kuid prügiautode sarnaselt ei pruugi mahtuda Hariduse tänavalt alla parklasse sõitma!
4. Kui su klass ei asu 0-korrusel, siis võid tellida helikopteri/lennuki/tsepeliini, mis lendab testi ajal su klassi akna taga ning kannab suures kirjas plakatit sulle vajamineva materjaliga.
Ohud: Puuduvad.
5. Kui tead, et töö ajal avaneb aknast vaade Tõnismäe polikliinikule ja väiksele majale, siis võid neid hooneid külastada ning nende akendele kleepida paberid vastustega.
Ohud: Et kirja suurus peab olema üsna suur, siis ühele aknale üle ühe tähe tõenäoliselt ei mahu, nii et soovitan seda tehnikat eelkõige valemitega spikerdamise puhul.
6. Kui töö ajal avaneb aknast vaade kooli staadionile, siis võid kõik vajaliku suurelt lumme kirjutada. Lume puudumise korral saad kasutada spreivärve.
7. Kirjuta igale pinginaabri hambale üks täht või number ning palu tal endale töö ajal naeratada.
Ohud: Pinginaabril võib tekkida tahtmine ka õpetajale naeratada.
8. Kallista tunni alguses õpetajat ning kleebi spikker ta seljale, siis saad piiluda sealt, kui ta klassis ringi kõnnib.
Ohud: Õpetajale ei pruugi meeldida füüsiline kontakt õpilasega.
9. Koo endale mõni kena riideese nagu kampsun, sukad või sall, kuid tavalise Muhu mustri asemel kasuta hoopiski spikerdamiseks vajalikku materjali.
Ohud: Kui see riideese kukub välja liiga ilus, võib õpetaja seda pikemalt silmitsema jääda ja avastada su nutika spikerdamisviisi.
10. Kui su klassi aknad on kooli sisehoovi poole, siis jäta töö ajaks aknad lahti ning õpeta varasemalt Taavi morsekoodi abil endale vastuseid ette haukuma või ulguma.
Ohud: Kui õues on külm, siis võivad kaasõpilased nõuda akna sulgemist.
11. Jäta tunni alguses süss aknalauale ning testi sooritamise käigus vaata, kas päkapikud on vastused sinna sisse jätnud: on ju nad ainukesed olendid, kes suudavad aknaid läbida.
Ohud: Kui punaste päkapikumütsidega sellide asemel näed oma õlal rohelisi mehikesi, siis oled midagi valesti teinud!

Ärisnoob

Sander Reila (XII A)

Hommik, 21. juuni.

Olin jälle näinud sama und. See salapärase hääle omanik, kes mulle alati nii lahkesti ja sõbralikult käe ulatab, kummitas mind taas. Mõtlesin sisimas, miks on ta mu unenägudes, miks pole teda päriselt minu elus. Minusugust täiuslikku meest peaks ju soovima iga naine, kuid ikka polnud saatus mulle naeratanud. Ma olin üksinda olemisest nii tüdinud, et hakkasin juba tasapisi mõtlema koera soetamisele. See oskaks vähemalt mind austada ja minust lugu pidada.

Peale rutiinset hommikust pesemist võtsin kapist ülikonna, keetsin kohvi ja praadisin endale muna. Vahepeal meenus mulle taas kord see salapärane naine unenäost, aga see mõte hajus kähku, sest kell hakkas saama 10. Suundusin kiiresti garaaži, kust võtsin sel hommikul oma valge Mercedese, millega kiiresti tööle sõitma hakkasin. Õnneks ei jää ma kunagi hiljaks ning seega leidsin endale aega, et poest läbi minna. Mul tekkis kõrge tunne, kui vaatasin neid alamklassi inimesi, kes äraelamiseks peavad tegema nii igavat ja tüütut tööd.

Poest lahkudes nägin tänaval kerjust ja viskasin talle mõned mündid, mida mul rahakoti vahele juba liiga palju oli kogunenud. Ta tänas mind kogu südamest ning mul tekkis rinnus mingisugune imelik soe tunne. Nagu oleks keegi seal vorsti grillimiseks lõkke süütanud. Kui ma taas kord autosse istusin ja tööle jõudsin, tundsin ma südames rahu. Nimelt olin ma eelmisel päeval enda parkimiskoha kõrvale lubanud parkida ainult neil, kelle masin minu auto kõrval olevat kohta väärib. Paistis, et Andrus ja Hans olid tõsiselt vaeva näinud, et see koht välja teenida: nad olid isegi oma neljarattalised värskelt ära pesnud.

Tööl valitses jälle samasugune korralagedus nagu alati. Odavatele töölistele tähelepanu pööramata suundusin oma kabinetti ja jäin ootama igapäevaseid lolle küsimusi töö kohta. Paar tundi hiljem sai kell 13, mis tähendas, et kätte oli jõudnud tund, kus oma bossi segada ei tohtinud. Viskasin jalad lauale, nõjatusin oma nahast tugitoolile, süütasin sigari ja hakkasin telekat vaatama. Parasjagu tuli sealt vahva saade naljakatest koduvideotest. Seda vaadates tekkis mõte, et inimesed on ikka parajad idioodid. Paraku sai lõunapaus peagi läbi ja taas kord hakkasid minu juurest läbi käima tüütud kontorirotid, kellel endal polnud piisavalt aju, et lahendada probleeme, mis töö juures tekkisid. Vahepeal käis kontorist läbi Hans. Küsisin, kuidas tal läheb ja kas kodus on kõik korras. See aga osutus veaks, sest nüüd pidin ma taluma 5 minutit kestvat hala ta ämma kohta. Tegin näo, et mind huvitas ja saatsin ta seejärel välja öeldes, et mul on üks tähtis ärikõne.

Õnneks sai kell peagi 17, mis tähendas, et tööpäev on peagi läbi. Ütlesin sekretärile nägemist ja hakkasin astuma. Tee peal helistasin Burtile ja kutsisin ta enda juurde piljardit mängima. Burt oli samuti rikas ärimees, kelle seltsis oli peale väsitavat päeva keskklassiga jändamist mõnus istuda, konjakit juua ja juttu puhuda. Ta oli justkui mu hingesugulane, kes mõistis mind täielikult. Istusime minu juures kuni kella üheksani, mil ta pidi suunduma koju, kus teda ootas armastav pere.

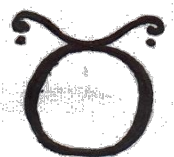
Vaatasin veel mõned tunnid televiisorit ning läksin siis magama. Enne voodisse heitmist vaatasin veel aknast imelist päikeseloojangut ja suitsetasin ühe sigari. Päev oli jällegi korda läinud, kuid ikka painas mind sisimas see tühi tunne. Ma ei saanud 20 minutit und ja kui lõpuks uinusin, ärkasin ikka enne kahteist üles, kuna see salapärane naine äratas mind taas. Läksin kööki, võtsin unerohu ja klaasi viskit, pärast mida magasin nagu kott.

Talvine horoskoop

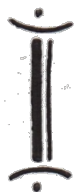
JÄÄR (21. märts - 20. aprill)

Jõuluaeg on ilus aeg ja tunne sinus läbi detsembrikuu on samuti ilus. Lausa nii ilus, et kipud kohustused unarusse jätma ja unustad end akna taga tantsisklevaid lumehelbeid jälgima. Katsu siiski teha veel viimane jõupingutus ning vajalikud asjad valmis teha. Ja kui ei jõuagi, loobu rühmatöödes liidrirollist ning luba oma sõpradel mõni teemakohane koomiks ise valmis joonistada.

SÕNN (21. aprill - 21. mai)

Käes on aasta parim aeg: poeletid ja vanaemade lauad on toidust lookas. Sellel aastal alustaksid hea meelega juba esimesel detsembril pidusöögimaratoniga ja vahetundides väisad hoolega puhvetit, valides selle eksklusiivselt jõuluteemaliselt laualt üha uusi ja uusi maiuspalasid. Kuid proovi siiski piiri pidada, sest aasta lõpuks võib see kiusatusterohke aeg kätte maksta ja avastad nii mõnedki kahtlased ülekilod!

KAKSIKUD (22. mai - 21. juuni)

Detsembrikuu toob kaasa tavapärasest rohkem sebumist ja sehkendamist. Novembri jooksul tekkinud kümned uued tuttavad nõuavad sinult palju aega ja tähelepanu ning võid kuu lõpus avastada, et vanad head sõbrad nadivad unenäoliselt lumist Hirveparki ilma sinuta. Võta ennast kokku ja võida tagasi tõeliste lütseumlaste lugupidamine, sest just nende seast võid aasta viimastel pimedatel talveõhtutel ootamatult uue silmarõõmu leida.

VÄHK (22. juuni - 23. juuli)

Selle kuu keskpaigas võid enda kohta kuulda šokeerivat kõmu, mis sind mõneks ajaks rivist välja lööb ning seetõttu suudad geograafiatunnis tavapärasest vähem keskenduda ja võib-olla unustad isegi mõne töölehe lõpetada. Kuid ära muretse, kuu lõpuks saad oma mina tagasi ning õpetaja Siska kelmikas naeratus paitab

õhetavroosa detsembripäiksekiirena taas sinu õrna hinge.

LÕVI (24. juuli - 23. august)

Pärast pingelist novembrit on sul sel kuul kõigest värskendavalt suva. Tõesti on! Füüsika kontrolltöö kaks? Küllap aeg parandab kõik haavad... Rahakotis haigutab tühjus? Küll sõbrad laenavad kõik, mis vaja... Õpetaja ei vastanud koridoris tervitusele? Ta lihtsalt ei märganud! Tunned, kuidas närvid puhkavad ja meel on rahul. Jõuluaeg!

NEITSI

(24. august - 23. september)

Sel kuul varitsevad sind mitmesugused ohud. Eriti ettevaatlik tuleb olla inglise keele powerpointidega: võid meeltesegadusehoos slaididele ohtlikult palju teksti panna ja satud kogu muigava keelerühma ees seetõttu vägagi piinlikku olukorda! Samuti on oht, et sa ei oska bioloogia töös kõike ideaalselt ning seda A6 formaadis tööd võib kaunistada nii mõnigi südantlõhestavalt hoolimatu käega tõmmatud linnuke.

KAALUD (24. september - 23. oktoober)

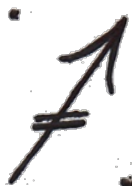
Sellel kuul oled nostalgiliselt meelestatud. Isegi kehalise kasvatus tundides vaatad väikese saali matte ja näed vaimusilmas oma algklasside silmarõõmu nendel nõtkelt võimlemas. Ja sa peaaegu et igatsed seda tumesinist polüesterkiudu oma nahal ning vaatad veidi kadestavalt veel päevavalguses koju tõttavaid põnni, kelle soojade jopede alt välgub kasvuruumi arvestav vultidega kooliseelik, õndsa ja muretu mineviku sümbol.

SKORPION (24. oktoober - 22. november)

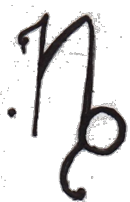
Detsembris ajab sind millegipärast kõik kohutavalt närvi. Jälle kulub raha kinkide peale, jälle on sööklajärjekord veninud peaaegu välisukseni, ehkki vahetunni lõpuni on aega vaid loetud minudid. Ürita siiski

jõuluajaks end kokku võtta ja seltsilistega paremini läbi saada ning leia endas kannatus puhvetineitsi Melanile kolmandat korda seletada, et sa tõesti ei soovi sooja kastet. Kui suudad säilitada kannatlikkuse ja rahu, võid kuu lõpuks märgata teatavaid positiivseid muutusi, mis annavad sulle jõu uuel aastal kodus mõnda aega vene keele dialooge lugeda ja tõlkida.

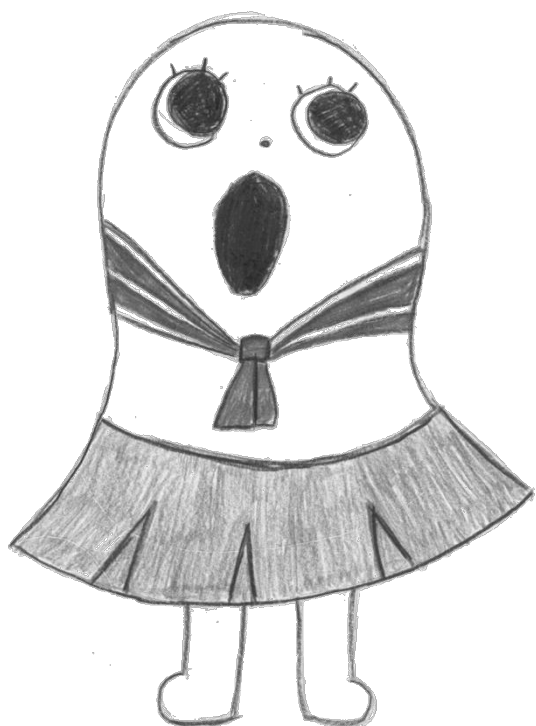
AMBUR (23. november - 21. detsember)

Hõissa! Käes on sinu lemmikaeg. Oled oktoobrist saati poodide vaateakendelt ootusärevalt jõulukaunistusi otsinud, kuid nüüd on need lõpuks tõesti kohal. Tunned kingitusi ja jõulunänni ostes tõelist ekstaasi ning loodad salamisi, et sel aastal saad loosipaki teha kohe mitmele inimesele. Niivõrd pakatab su pea lõbusatest ideedest, mida sõpradele kinkida! Kuid ära siiski üle pinguta, sest sinu kätes sulab raha nagu esimene lumi ja proovi parem toeks olla jõlumurest murtud Neitsitele, kellele sinu kõike negatiivset eirav suhtumine kindlasti mõnusat vaheldust pakub.

KALJUKITS (22. detsember - 20. jaanuar)

Sel kuul tabab sind tõenäoliselt suuremat sorti loominguiline õitseng ja soov midagi korraldada. Meisterdad juba novembri keskpaigast alates sõpradele kingiks kaarte, kood

hoolega sokke, vihud kirjutada vahvaid jõulusalme ja üritad isegi ennast põhikooli jõulupeole jõuluvanaks smugeldada. Ka haarad esimesena kinni suurepärasest võimalusest õpetaja Oksale mõni põnev tahukas meisterdada ning organiseerid klassi akendele originaalsed kolmnurksed elektriküünlad. Oh, jõulueelset signinat-saginat!

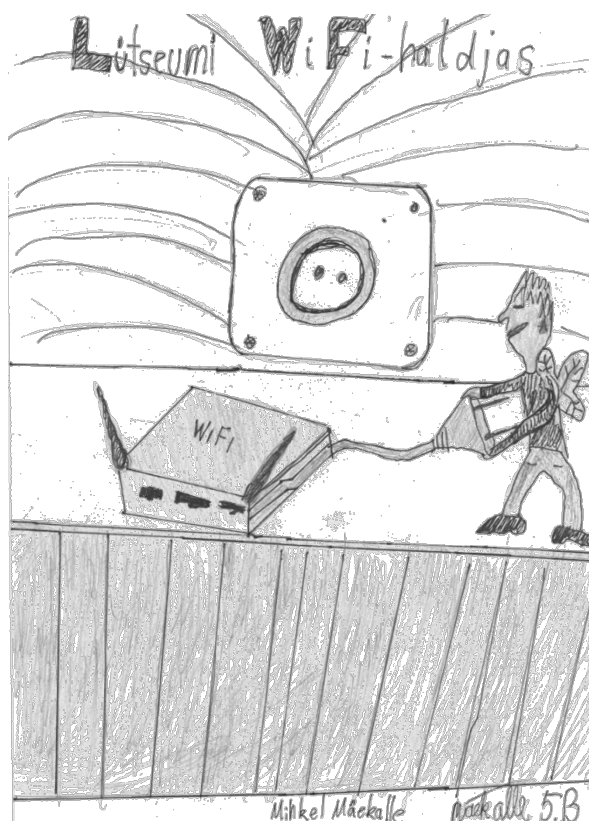
VEEVALAJA (21. jaanuar - 19. veebruar)

Detsembrikuu on sinu jaoks ilus, ehkki veidi uimastav aeg. Mingil põhjusel oled hakanud jälle päkapikke uskuma ja ka muidu võid osa saada veidratest maavälistest kogemustest. Kohati on asjalood isegi nii veidrad, et su rahunud unenägudes viirastub aeg-ajalt stiilivigadeta 60-punktiline kirjand. Ärgates taipad siiski reaalsust, kuid südamesse jääb veider tunne... kes teab, jõulud on ju ikkagi imede aeg!

KALAD (20. veebruar - 20. märts)

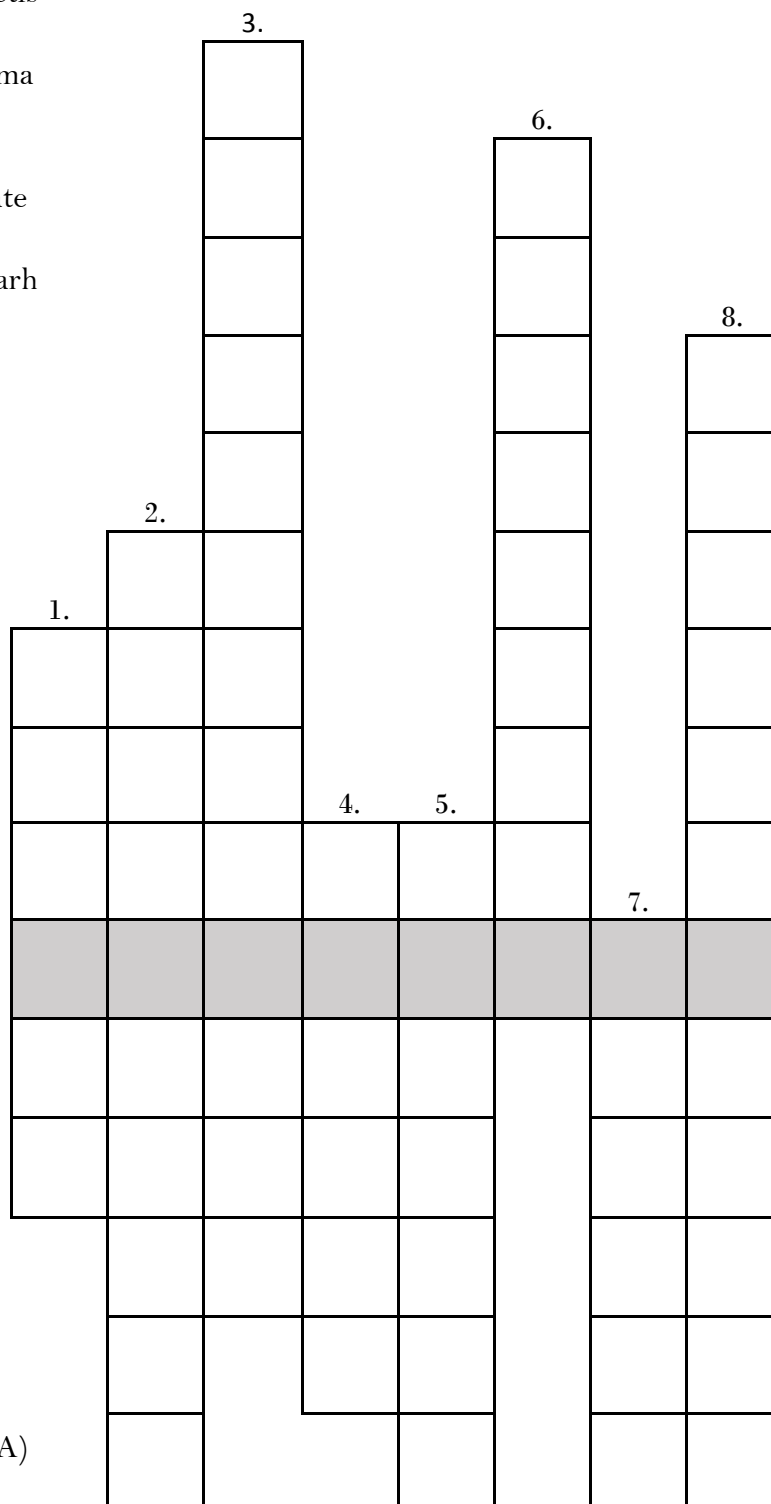
Tunned end eriti emotsionaalselt ning teistel võib seetõttu olla raske sinuga suhelda. Iga vähegi kurb või raskem hetk toob kohe pisarad silma (isegi meeskaladel!) ja tundub, nagu kõik oleksid sinu vastu. Skorpionitele ei soovita see kuu ette jääda! Samas oled ka lähedaste suhtes väga hoolitsev ja soe, muretsedes nende käekäigu pärast. Mõne sõbra ootamatu keemia kolm võib ka sinu jalust nõrgaks lüüa, nõnda tundlik oled detsembrikuus!

Talvine ristsõna

- 1) Sel aastal teenetemärgi saanud õpetaja perekonnanimi
- 2) Laulusõnad: „Korter jäi sulle, aga ...“
- 3) Lütseumi õudukaõhtul tuli vaatamisele film „Kaotatud kaup ehk jaht ...“
- 4) Menukaim pala hommikul puhvetis
- 5) Poisi eesnimi, tänu kellele sattus Ingriin osaluskohvikut korraldama
- 6) Uue informaatikaõpetaja perekonnanimi
- 7) Kärme, lühikest kasvu ja tumedate juustega puhvetitädi eesnimi
- 8) Direktor Lauri Leesi on ... monarh

Seekord paljastab ristsõna vastus selle fondi nime, mida kasutame koolilehes artiklite pealkirjastamiseks. Ehk soovib keegi seda ilusat kirjastiili kasutada oma järgmise artiklianalüüsi pealkirjas?

Ristsõna koostasid Helena Juht (X A)
ja Anette Mäletjärv (XI A).

Tsitaadid

Kokk: „Jookse, jookse! Üks ring jäänud, kurat!”

Liinev: „Ära vannu!”

Kokk: „Ma ei vannu, see on eesti keele tüüpsõna!”

„Kui tahate tõelist sotsialismi näha, minge Maximasse!” (**Tariq**)

„Kellega see Madis kogu aeg tundides sõnumeid vahetab? Kas ta sõbrad üldse ei tööta, ei käi koolis, ei maga? Kas kõik sõbrad on pensionärid või?” (**Oks**)

„Vahel tuleb pauku ka mujalt kui püssist!” (**Oks**)

„Friedrich arvas, et kultuur on pehmodele ... see tähendab, prantslastele.” (**Lippus**)

Konks: „Frode, näita oma kodust tööd.”

Frode: „Mul pole seda.”

Konks: „No selles süüdistas küll end ja oma peret.”

„Te olete kõik nii lohakaks ära läinud!” (**Klettenberg**)

„Mõtle, kui mina sõidan autoga ja ajan Lauri alla. Kas see siis mulle viga ei tee?” (**Ney**)

„Võta see suvine nokats, siis sa oled nagu rullnokk.” (**Oks**)

„Matemaatika on su peale solvunud!” (**Volt**)

Konks kahele poisile : „Unustage nibud. Kodus mängite nendega edasi!”

„Pasiphael sündis pool-inimene, pool-härg laps. Ärge siis nende Kreeta härgadega ratsutama minge!” (**Raal**)

Ney: „Siis algas ajajärk nimega Klassikalise Füüsika Kriis.”

Liisa: „Ma elan kogu aeg seal!”

„Johanile meeldivad igasugused kehad!” (**Volt**)

„Mingi moon oled või?” (**Sinka**)

Konks kahele poisile: „Nonoh, kodus mürgeldate edasi!”

Oopkaup muljetab lastevanemate koosolekust: „Ja siis ma ütlesin lapsevanematele, et minge minema, aga nad üldse ei tahtnud minna.”

„See pikk kinnine hakkab aina rohkem kostuma kui bikiinine. Päris kole!” (**Sinka**)

„Te olete tööturul praakkaup, kui te kogu aeg haiged olete!” (**Oks**)

„Mis sul ripub?” (**Ney**)

„Kas Juri Dolgoruki oli pikk.. või tal oli midagi pikk? Hihhi.” (**Jelanskaja**)

Ney: „Ära hoia telefoni taskus, jääd impotendiks.”

Hendrik: „Aga südame lähedal võib hoida?”

Ney: „No südame lähedal... eks sa ise tead, mis sul olulisem on.”

Klass: „Kas tööd on parandatud?”

Lippus: „Jah.”

Klass: „Kas läks hästi?”

Lippus: „Jah, tänan küsimast!”

„Ma käisin just ühte filmi vaatamas seal... mis see ongi? Pimedate festival?” (**Siska**)

„Kus me kohtusime? Me kohtusime koolis, põrandal, kapis..“ (**Rudakovskaja-Borissova**)

„No mõnikord tuleb kange tahtmine tagapingis kõrrega viina juua.” (**Oidsalu**)

„Kas ta nüüd just sõber oli, aga joomakaaslane kindlasti.” (**Oidsalu**)

„Välja vabandab see, kui sa oled surnud, koomas, peaaegu koomas ja vastuseks su küsimusele, Marcel, ka see, kui tulnukad su ära röövivad.” (**Oidsalu**)

„Kui Chris tantsima läheb, siis ma viin kirikusse küünla.” (**Oidsalu**)

Nädal aega enne eksamit, Oks: „Ma ei viitsi seda valemit tahvli peale kirjutada. Ja pealegi ma ei ulataks.“

„Nii nagu alati, tunnis ei joo, ei suitseta, ei kasuta parfümeeriatooteid.“ **(Oks)**

„Võrdusmärk on püha! Seda ei saa niisama loopida.“ **(Oks)**

„Mis ma siin teie jooki jooma hakkan – jää juba kohe hommikul vara täis.“ **(Oks)**

„Kes see meil see süütaja on? See, kes projektori tööle paneb?“ **(Oks)**

„Vaatame filmi, kus on ilus mees – sellist iga päev ei näe!“ **(Tekko)**

„See pole veel see ilus mees, aga ta on ka päris kobe.“ **(Tekko)**

Õpitakse Loch Nessi hääldust. Kuuskor: „Don't start lohhing now!“

„Ärge vaadake praegu, mul pole nägu!“ **(Ney)**

„Nüüd hakkame inimkatseid tegema. Lastekaitset ei kutsu!“ **(Ney)**

„Limonaad koosneb veest, suhkrust, värvainest ja CO₂st. Ühesõnaga – solk!“ **(Oopkaup)**

„See frikadell on tehtud ma ei tea millest! See ju lihtsalt haiseb?“ **(Oopkaup)**

„Oopkaup on nii pirtsakas toidu osas, et temast me üldse ei räägi.“ **(Tekko)**

„Kui inimesed kogu aeg naeravad, siis on neil HI-HI-viirus.“ **(Trojanova)**

Korrapidajad toovad geograafiaklassist ainult kaks atlast. Siska: „Noh, jagage need laiali siis.“

„Ma ei saa praegu öelda, peas on lubjatükk ees.“ **(Siska)**

„*Licorne* on see müütiline ükssarvik, aga *unicorne* on ükskõik milline ühe sarvega olend, ühe sarvega koer näiteks.“ **(Kard)**

Leesi näitab klassile Claude Monet maali „Daam Sainte-Adresse'i aias“: „Selle maali originaal asub Peterburis. Vastikud venelased, võtsid kõik ilusad asjad endale ja meile ei jätnudki midagi.“

„Minu nooruses polnud päev täiuslik, kui ei saanud Männikul venelastele kolki anda.“ **(Tariq)**

„Noormehed on teil nii väsinud. Jätke meelde tüdrukud! Poisid väsivad kiiresti, asja neist pole.“ **(Oks)**

Oopkaup: „Andreas, miks sa töövihikut ei tee? Mida sa teed seal?“

Andreas: „Unistan.“

Oopkaup: „Kas paremast tulevikust? Kuna seda ei tule.“

Sten: „Õpetaja, see joonlaud pole piisavalt pikk.“

Oks: „Venitad.“

Õpilane tuleb teksadega kooli. Pikkel: „Ma kisun sult püksid jalast!“

Õpilasel on kodutöö tegemata. Oks: „Ükskord sa laps kõrbed põrgus.“

Inglise keele tund. Teemaks pisikuriteod. Kuuskor (mõttlikul pilgul aknast välja vaadates): „But what do you think about dogshit?“

„Rein Lang oli minu klassivend, ta tuli meile 3. klassis. Kuna ta tuli Soomest, oli ta ainus poiss, kellel olid sukkpüksid!“ **(Lippus)**

Siska klassile pärast õpilaste ette kantud esitlust: „Palun küsimusi ettekandjatele!“

„Liitmine ja lahutamine seob liikmed alati kokku, aga vot korutusmärk on vabaabieli!“ **(Volt)**

Lippus: Nõukogude võim kehtestas proletarjuudi diktatuuri.

Joonas: Natside suurim vaenlane!

Õpilane: Õpetaja, kas Rockefeller oli juut?
Lippus: Jaa, ikka.

"Oodake, mul tunnikontrollid paljunevad praegu!" **(Oidsalu)**

"Kui palju pidusid, siis, noh, parem."
(Rudakovskaja)

Barista Patrick

Intervjueeris Helena Juht (X A)

Mõni laulab, mõni kirjutab, aga Patrick Paidla X A klassist teeb hoopis kohvi, professionaalina, muide. Seekord Patrick jutustabki oma huvist kohvi vastu ja barista ametist lähemalt.

Kohvi vastu tekkis mul huvi läbi juhuse. Vanemad hakkasid kohvikut pidama, kus ma käisin alguses niisama nõusid pesemas, siis hakkasin veetma aega kohvimasina taga. Iga kord, kui ma masina taga olin ja vahustasin piima või kohvi käpa sisse pakkisin, tuli peale tunne, et see hetk on mõnus ja võiks kesta igavesti. Sama tunne on mul siiaaani ja see ainult suurendab mu huvi.

Kui mul ei olnud veel koolitust ega kogemust, hakkasin ma internetist otsima, kuidas muuta tavaline kohvijoomine tõeliseks naudinguks. Kord tuli vanemate kohvikusse üks mees Gourmet Coffeest. Vanemad leppisid kokku koolituse. Kui see läbi sai ja mina masinat puhastasin, siis see mees, kes koolitust läbi viis, hüüdis mulle, et mul on silma selle ala peale. Harjutades võin kunagi suuri asju korda saata ja isegi World Barista Championshipi võita. Hea tagasiside innustas mind veelgi.

Kooli kõrvalt ma eriti tööd ei tee. Suvel olin Gourmet Coffees Kadriorus. Seal on tööl ainult eesti parimad baristad ning see oli minu jaoks mu senise elu kõige parem uudis, kui mind sinna tööle kutsuti. Veel käin üritustel Gourmet Coffee välikohvikuid tegemas, näiteks Luige laadal, Türi lillelaadal, Võsu rannafestivalil jne. Mõnikord peale tunde, kui tuleb inspiratsioon ja tahtmine, lähen masina taha pilte maalima (*latte art*). Kui on suur vajadus, käin laupäeviti vanemate kohvikus abiks. Sinna satub tihti

ka tuttavaid. Kõige eredamini jäi meelde õpetaja Oopkaup, kes läbi hüppas ja teretas. Veensin teda istuma ja valmistasin talle ühe *cappuccino*. Ta kiitis seda kohvi (*probably* viisakusest, sest omavahel öeldes see *espresso shot* mu parimate hulka ei kuulunud).

Mu enda lemmikkohvijooki on raske välja tuua. Kahtlemata eelistan igas olukorras filtrikohvi *espresso*-põhjalisele joogile. *Espresso* joomine teeb laisaks ja väsinuks. Liigne kohvijoomine on üldse halb, sest kofeiin paneb käed värisema. Kõige mõnusam ja parem on minu meelest filtrimasinast tulnud kohv, järgmiseks valiksin *french* pressi ehk presskannukohvi. Muidugi on kõige kergem ja parem viis kohvi joomiseks n-ö "pätikohv", mida kasutatakse kohvi degustatsioonidel, sest see toob kõige paremini välja kohvi lõhnad, maitset jms. Kui satute kunagi Gourmet Coffeesse, siis soovitan proovida iiri kohvi, sest nende retsept on võitnud 3 aastat järjest maailmameistrivõistlused.

Tavalise kohvi maitseelamuseks muutmiseks peab esiteks saada paika õige kohvi/vee suhte. Tuleb kasutada häid ube, mis on jahvatatud viimase 15 minuti jooksul. Poekohv on tavaliselt üleröstitud ja vana (vältida tuleks üle 3 kuu vanuseid ube). Kui tekkis inspiratsioon, et peaks ka barista kätt proovima, soovitan ube osta Gourmet Coffeest (Koidula 13a, Kadrioru), mis on 2 aastat valitud parimaks miniröstlaks ja kohvikultuuri arendajaks.

Tulevikuks on mul palju plaane. Kõigepealt tahaksin kooli ära lõpetada, siis minna Balti Filmi- ja Meediakooli filmindust õppima, peale seda reklaamindust ja kõige lõpuks IT-d. Vanaduspõlve (umbes 50+) tahan kindlasti veeta kohvikuomanikuna (kuigi tean, kui suur peavalu on kohviku pidamine).

